

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1858 de Mitr
APARE SĂPTĂMĂNAL

Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român

Str. Șaguna 8

Sibiu

Abonamentul:
Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni
125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. —
Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe
se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu,
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se
refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor
un șir petiț 6 Lei pentru odată, dacă se publică
de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile
se adresează **Administrației** ziarului Telegraful
Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Un stâlp de foc: I. LUPAȘ

— Oratorul și conferențiarul —

După 1900, în Ardeal a apărut o generație cu un orizont românesc mai larg. Pentru ea, o conciliere spre Budapesta era imposibilă și orice petiție spre Viena zadarnică. Singurul razim rămânea încrederea în forțele naționale, care treceau și peste creștetul Carpaților.

Astfel s'a grupat în jurul revistei „Luceafărul” tineretul, frământat de visul întregirii neamului, în frunte cu Oct. Goga, pentru care Carpații nu mai erau o graniță, ci un minunat decor al naturii, șira spinării neamului românesc, cum a spus Eminescu, îndrumătorul, apoi Delavrancea, animatorul. Expresia sensibilității românești în această epocă a fost cântărețul Oltului și al Clăcașilor, iar spiritul de pătrundere istorică a vremii îl reprezenta sufletul cel mai apropiat de Oct. Goga, I. Lupaș, răspânditorul duhului lui Șaguna, răscolitorul amintirilor de mândrie din trecutul Ardealului, adevărat preot al deșteptării noastre.

Prin 1905 stărnește admirația la Sibiu erudiția micului Barițiu, care avea s'ajungă marele profesor de astăzi I. Lupaș. Verva lui de orator, faima lui de conferențiar și dibăcia lui de gazetar s'a răspândit în întreg Ardealul. Când, din ușa altarului, a plecat spre poarta temniței dela Seghedin, el a intrat în conștiința tuturor ca un erou care-și trăește credința, se sacrifică pentru o convingere, armonizând gândul cu fapta.

Din umbra grațiilor de fier a răsărit luminoasa figură a lui A. Șaguna, cuprinsă în opera-i de căpetenie, care-l afirmă în istoriografie și-l face membru al Academiei Române. De-acum cercetătorul avea cărarea statornică: răscolirea demnității Românilor din Ardeal, spre a-i scoate din umilire și a-i îndrepta spre ziua mântuirii, 1 Dec. 1918. Elocvența lui e pusă în slujba acestui ideal și, uneori, înaripată și aprinsă, se înalță ca un vârtej de lumină, încălzind inimile asemeni unui stâlp de foc.

A vorbit la întruniri politice, verbul lui strălucitor precizând intransigența luptei naționale și încrederea în apropiata plinare a vremii, la adunări preoțești uimind prin cunoașterea adâncă a Bibliei și tâlcuirea ei înțeleaptă, la conferințe publice, risipind scilipitoarea lui vervă și bogăția rară de cunoștințe, la întrunirile Astei, adevărate sărbători ale culturii, la catedra pe care a sfințit-o prin trudă încordată, creând generații de preoți însufleșiți, și din ușa altarului, ca profesor de Săliște, vrednic Hrisostom al ortodoxiei, a cărei valoare a susținut-o cu energie întreaga viață, ca nimeni altul.

Înfăta oară l-am auzit vorbind în toamna anului 1912 la Brașov, în

sala festivă a liceului Șaguna. Neșterse au rămas impresiile de atunci. Stabilele relații între Șaguna și Otvös, arătând binele ce-a rezultat pentru Ardeleni din această prietenie. Erau subliniate mai ales calitățile marelui arhieru, adevărat diplomat plin de dibăcie și îndemânare, cultivând o prietenie din care s'au revărsat înfăptuiri de propășire pentru neam.

Pușin avantajat de voce, care numai târziu ajungea plăcută, încinsă de revărsarea sentimentului cuceritor, el stăpânea prin gândirea ordonată și expresia limpede. Concluziile se desprindeau coapte în razele unei credințe, după o argumentare riguroasă. Am plecat din sală rostind cuvintele Bibliei: Niciodată n'am auzit un om grăind ca acesta!

Dar ceea ce mi-a câștigat pentru totdeauna admirația a fost scilipirea fermecătoare a privirii de căteori pomenea de neam, sau roștea numele de Român. Mi s'a părut că fiacără juca peste comoara sufletului și prin vorbele lui făneau credințele rasei, din adâncul tainic al vremurilor.

L-am ascultat în biserica din Săliște (1915), vorbind din ușa altarului. Stăpânirea în amănunte a textelor sfinte și interpretarea lor iscusită, cu raportări la actualitate, m'a cucerit, descoperindu-mi o nouă latură a elocvenței: predicatorul.

Apoi, am fost martorul puternicei filipice rostită împotriva regionalismului politic la Sibiu, în 1926. Cunoșteam acum și pe oratorul politic, genul cel mai dificil, coborât cumplit prin măcinșul neîntrerupt de pleavă verbală, în reabilitarea căruia nu mai credeam. Și, deși vârtejul sentimental era ispititor, ordinea de gândire și arhitectura argumentării s'a păstrat și de astădată.

L-am auzit conferențind la Alba Iulia (1924), la Sighișoara (1928), la Caransebeș (1930), la Sibiu (1936) și în alte părți ale Ardealului, evocând sau deschizând perspective, cu aceeași forță magnetică a convingerii, cu sufletul arzând, dogorind și aprinzându-l pe al altora. Lecția inaugurală ținută la deschiderea universității din Cluj (Factorii istorici ai vieții naționale românești, 11 Noem. 1919) este un adevărat program de muncă, rostit dela catedra care n'a făcut până atunci să răsune nici un cuvânt bun pentru neamul nostru. Toată amorțeala și pâcla întunerecului — zicea, încheind, profesorul Lupaș — să fie alungată acum! În sufletul fiecărui Român să se trezească conștiința națională, făcându-i pe toți să înțeleagă, că avem aceleași amintiri, aceleași probleme ale prezentului și aceleași aspirațiuni. De aci urmează, că simțul de solidaritate indestructibilă, cu toți cei ce au trăit înainte de noi sau trăesc astăzi în orice parte a României întregite, trebuie să ne

Nimic decât dreptate firdealului!

Luăm act, earăș și earăș, de excesul vorbăriei ce se revărsă, mistificatoare, de pe malurile dunărene ale capitalei foștilor noștri stăpânitori, cari nu se desbară, cu nici un preț, de vrăjmășeștile gândiri, purtate împotriva a tot ce este, câtuș de pușin, element „valah”, — element atât de mult desconsiderat tocmai de celce, înainte cu vreo două decenii, au chemat ostașul român să izbăvească Ungaria de anarhia ce o înăbușă și de bandele „erouli” bolșevic Kuhn Béla...

S'a uitat, așa de ușor, de cătră cei ce erau atunci la strâmtoare, faptul ostașului făcător de bine?

Inutil să insistăm...

Năzuința crunt cercatului Ardeal, reclamat de opresorii lui „milinari”, fintește să înmănucheze energiile neamului chemat să se afirme nu în fața nerecunoscătorilor plutitori prin norii absurdităților politice, ci mai vârtos în fața puterilor care plănuesc să întocmească noua organizare europeană.

Noi, românii din Ardeal, am simțit, cu vârș și îndesat, și am plătit, cu pielea noastră, toate „darurile” și „bunățile” câte ni s'au grămădit de neuitatul regim al aristocraților, așa de pretențioși în activitatea lor numită „civilizatoare” și de „cultură” și așa de refractari respectului datorit dreptății.

Postul de Radio, din chiar inima țării ungurești, cu întreg „revizionismul” ei, în frigurile propagandei, ne declară în toate limbile, că amar-nică soarte ni se croește nouă, ar-

delenilor români (— par'că n'am ști! —) în cazul când nu vrem să ne sacrificăm țara...

Conducătorii maghiari, va să zică, — o mărturisesc înșiși — nu se preocupă să activeze spre a stabili raporturi normale, dacă nu și prietenești, între cei ce le caută, ci preferă să clădească pe argumente perimate și pe atacuri utilizate împotriva noastră de condeele ușor de corupt.

În izbucnirile deslănțuite ce ni se trimit în clipe de prefacite istorice, noi n'avem să ne descurajăm, ci mai pe sus de toate, să ne aducem aminte de vorba voevodală a viteazului Domn din vremea arcașilor și plășilor celor tari în credință și vitejii.

Voevodul acela, care a cîștit 52 de sfinte lăcașuri în mândra țară a Moldovei, viteazul și marele Ștefan Vodă, zis apărător al creștinătății, ne dă, în testamentul său, următorul îndemn de luptă și rezistență:

Când dușmanul vostru va cere legăminte rușinoase dela voi, atunci mai bine muriți prin sabia lui, decât să fiți privitori împilării și ticăloșiei țării voastre...

Așa grăit-a providențialul domnitor înainte de a fi coborât în mormântul sfintei mănăstiri de el zidite.

Așa au să făptuească, în solidară frățietate, urmașii săi adunându-se zid în jurul energiilor ce reprezintă și apără viitorul neamului în momentele hotărâtoare de astăzi.

Dreptate Ardealului!

stăpânească din zi în zi tot mai mult. Acest simț și această conștiință a unității naționale să fie făclia care ne povălușește pașii în prezent și ne luminează cărările spre viitor. Prin ea să fie chemați la viață nouă și la duh nou toate elementele constitutive ale națiunii române.

Pentru desfășurarea aceluiași steag de lumină, amintim și lecția de introducere ținută în 21 Oct. 1920 (Individualitatea istorică a Transilvaniei), străbătută de accentele puternice ale duhului național, ecou prelungit din cuvântul marelui Kogălniceanu, rostit la deschiderea cursului de istorie națională (Iasi, 24 Nov. 1843).

Conduc de gândul că menirea unui dascăl este să dea unui neam încredere în sine, profesorul Lupaș cheamă la viață forțele ascunse ale națiunii: „Pentru elementul autohton, adevărata misiune istorică, în a cărei îndeplinire a fost împiedecat timp de o mie de ani, abia în zilele noastre a început în deplină libertate, trezind toate energiile menite să dea contribuția, necesară la închegarea națiunii și a Statului român, cu care Transilvania s'a simțit totdeauna în comunitate nesdruncinată de viață sufletească.” Iar, ca o completare a ideo-

logiei sale istorice, mai adaug câteva rânduri din strălucita conferință rostită la deschiderea festivă a cursurilor universității din Cluj (1939), despre: Valoarea educativă a istoriei naționale. Între altele, profesorul Lupaș a spus: Un popor nu poate să aibă un patrimoniu mai de preț decât acela pe care i-l păstrează, perpetuându-l din generație în generație, istoria sa națională. Ea este isvorul nesecat al energiei spirituale, în ea își găsesc adăpost toate valorile morale nefrecătoare ale neamului, care a fost în stare să le producă. Ea este ca un altar de perpetuă închinare în fața acestor valori.

Figurile marilor eroi înviază prin cuvântul lui și urmele lor sunt cercetate cu pietate, prilej de închinare profundă.

Profesorul Lupaș, ca un semn de recunoștință, cu prilejul reîntemeierii episcopiei Vadului, inițiază un pelerinaj (20 Sept. 1922) la mormântul ctitorului. Și, ingenunchind în sfânta mănăstire dela Putna, se'nchină umbrei lui Ștefan cel Mare, preamărirea căruia „o vom vesti și noi cu toată osârdia, spre a face să lucreze în sufletul poporului nostru, ca o putere vie, mărețele lui fapte creștinești”.

După ce colindă Munții Apuseni, scotocind amintirile în legătură cu Horia, urmărindu-i toți pașii, în 9 Oct. 1922, la deschiderea cursurilor, vorbește despre marele mucenic al Ardealului, arătând că jertfirea lui n'a fost zadarnică, căci... dreptatea nu poate fi niciodată frântă în roată, nici așezată în mormânt. De câte ori a fost stropită cu sânge mucenicesc, a dobândit puterea cerească de a învi și a spori numărul celor gata a se sacrifica pentru biruința ei.

În 26 August 1920, când capul lui Mihai Viteazul este readus la mânăstirea Dealu, cuvântul profesorului Lupaș răsună în cucernică închinare și sărbătorească legământ: vom priveghea de acum, ca sfânta noastră patrie română să nu ajungă niciodată un pământ al necredincioșilor, ci să rămână pururea ferită de orice cădere sau alunecare.

E vrednic de toată admirația luptătorului îndârjit ajuns în temniță pentru afirmarea drepturilor neamului, învățatul cărturar care abia are pe reche în Ardeal, preotul iluminat din Săliște, profesorul cu grai înaripat de avânt pornit din temelnicia adevărului, conferențiarul strălucit și marele orator. Dar sufletul lui curat, culme albă de zăpadă atinsă numai de soare, e mai de preț ca orice.

Când am purces să înselez aceste gânduri despre personalitatea profesorului Lupaș, mi-a răsărit în minte vorba cronicarului de odinioară. Într-o pagină de letopiseț s'amintește despre un om care ducea o viață așa de curată, încât, în casa lui, puteai să faci slujbă ca'n biserică.

HORIA TECULESCU

Meritată sărbătorire

Academicianul profesor universitar, dl Ion Lupaș, a împlinit la 9 August c. vârsta de șasezeci de ani.

Amicii, stimătorii și elevii acestei reprezentative figuri a românismului au luat, mai de mult, inițiativa, în frunte cu secretarul general al Academiei Române, dl Al. Lapedatu, de a sărbători evenimentul printr'un volum omagial, în colaborare cu frunțașii scrisului din țara noastră. Volumul va apărea la timpul cuvenit, când se va face și sărbătorirea publică a jubiliantului, amânată pentru vremuri mai puțin sbuciumate ca cele de azi.

Eminentul biograf al mitropolitului de eternă pomenire Andrei Șaguna, și luptătorul neînfricat al cauzei neamului, stă astăzi înconjurat de respectul și întreaga dragoste a Românilor de pretutindeni.

Problema cimitirelor

Srîsă, la sărbătorirea I. P. S. Mitropolit Nicolae de prof. univ. Victor Stanciu

I

M'am întrebat adeseori pentru ce sânt atât de părăsite cimitirele noastre? Lipsa de recunoștință a urmașilor, uitarea și împăcarea cu ideea morții sânt comune tuturor oamenilor, tuturor neamurilor, dar îmi pare că la noi cimitirele sânt mai puțin îngrijite decât la alții. Sărăcia satelor nu e scuză. Pentru un mort scump și tu tot se fac cheltuieli, care întrec cu mult posibilitățile celor rămași în urmă. După înhumare, nepăsarea se așterne pe mormânt, buruienile uitării înlocuiesc florile frumoaselor amintiri, și urzicile înalte de un stat de om se înclină peste mormanul cu cruce, înclinată și ea, ca să șoptească mortului: «unde-ți sânt rudele și prietenii?»...

Singurele, care plivesc urzicile mormintelor, sânt pe alocuri dobitoacele cari au privilegiul să pască și să frământa în piciorarele lor țărâna mormintelor. Toamna puștii pomi sânt scuturați cu putere de copiii satului, pentru puținele fructe ce au mai rămas după sburăturile de peste vară. În afară de câteva bătrâne care duc la morminte jarul tradițiilor păgâne și uneori lumânările cultului creștin, nimeni nu se abate prin celtea tăcerii celor buni, pe cari Domnul i-a chemat la sine.

Cu adevărat deșertăciune sânt toate; mormanul de țărână care s'a ridicat deasupra mormântului se așterne și el la fața pământului, și când nepoșii caută loc să înmormanteze pe părinții lor, nu mai știu locul unde a fost înmormântat moșul, care li-a dat moșia și viața, cinstea, rezistența și sănătatea organismului lor. Și fiindcă în această uitare și nepăsare pentru trecut și strămoși, împreună sânt bogății și săracii, la noi lipsește tradiția, lipsește puterea strămoșilor întru apărarea nepoșilor. Avere, bunăstare și adeseori bună sănătate se împărțite ca fumul câmpului la suflarea vântului, fiindcă vânturile nebuniilor moderne împărțite jăratecul vetrelor și așezărilor de tihneală strămoșească.

Acțiunile noastre lipsite de tradiție, cu adevărat deșertăciune sânt toate. Pentru stabilitatea și durată acțiunilor pământești am avea nevoie de cultul, proslăvirea și îngrijirea frumoaselor amintiri a celor morți.

...Din mormânt putere vine,
Nașterile viitoare
Sânt în lumea celor morți"

II

Dar ce-i folosește omului lumea toată dacă sufletul său și-l va pierde? Avere și idealurile acestei lumi nu fericesc pe om; fericit este numai acela care și-a mântuit sufletul. Pumnul de pulberă căruia i s'a suflat scânteia dumnezeiască a sufletului, se întoarce în țărâna din care a fost luat și se amestecă cu aceasta. Nu trebuie deci să ne îngrijim mai mult de pulbera vieții noastre decât de oricare altă pulberă minerală. Inbalzamarile și piramidele, ca și tot felul de «morminte spoife», sânt ale aceluia cari cred în continuarea vieții lumești și după moarte, a aceluia pentru cari are valoare numai spațiul vital al acestei lumi, ale aceluia cari nu înțeleg sensul mângăietoarelor cuvinte «fericită e calea întru care mergi astăzi suflete»...

Dacă analizăm mai de-a-proape pe toți dușmanii creștinismului, filosofi și gânditori chinuți, ajungem la concluzia că aceste suflete răsvrățite nu au înțeles cea mai simplă și mai măreață dintre spusele Mântuitorului: „Împărăția mea nu este din lumea aceasta...” Părintele lui Zaratustra, supra-omul spațiului vital, nu va putea nici când înțelege renunțarea creștină. Pentru el sânt virtuțile sclavilor dispreț față de bunurile acestei lumi, dragostea pentru cei mulți și năpăstuți, concentrarea și smerenia care încâtușează ambițiile și pornirile egoiste, nimicitoare ale echilibrului și liniștii sufletești. Virtuți de sclavi sânt toate bunurile dispoziții pe cari fiii Aceluiaș Tată Ceresc și le impun unii față de alții în scurta lor trecere prin această vale a plângerilor.

Cum vor putea fi creștini adevărați, creștini cu dreaptă credință, creștini ortodocși, acei cari nu pot înțelege că «Impărăția Domnului nu este din lumea aceasta», acei cari prin structura sufletului lor nu pot să renunțe la nimicnițiile acestei lumi pentru a dobândi mântuirea sufletului. Apusul nu a putut păstra forma originală a învățămintelor dumnezeescului Mântuitor, fiindcă structura sufletescă a neamurilor din această parte a lumii nu a înțeles renunțarea creștină și a căutat să domine spațiul vital al pământului. Conducătorii bisericii creștine din Apus n'au înțeles cuvintele Mântuitorului, că «Impărăția mea nu este din

lumea aceasta» și nici nu au dat Cesarului ce era al Cesarului și lui Dumnezeu ce era al lui Dumnezeu, au împărțit ei înșiși ca cesari. Toate dușmăniile și toate frământările în cursul vremurilor s'au dat nu în contra creștinismului a cărui împărăție nu era din lumea aceasta, ci în contra creștinismului cu spațiu vital.

Eliberarea sufletului de păcate și de toată șgura vieții pământești fiind calea mântuirii, dumnezeescul învățător a asemănat pe cărturarii și fariseii fărnici cu mormintele spoite, care pe dinafară sânt frumoase, iar în lăuntru sunt pline de oase și de morți și de toată necurățenia, căci «fariseii zidesc morminte prorocilor și le împodobesc pietrele dela căpătâiul drepților, dar în loc să-i urmeze îi răstignesc» (Matei 23, 27).

III

Meditând mai mult asupra acestor constatări, spuse clar în evangheliu, sărăcăcioasele morminte, mormane de pământ părăsite din cimitirele noastre mi-au apărut mai creștine, mai conforme cu spiritul ortodox creștin, decât împodobitele morminte ale marilor tradiții de artă din Apus. Mormintele cu glii lângă bisericile de lemn din văfurile dealurilor, în singurătatea și tăcerea lor mi-au părut tot atât de mărețe ca și frumos vărutele morminte dela Ravena. Mormintele tăcute și atât de variate sânt și ele expresia diferitelor concepții de viață, de credință, de comportare în lume.

Morții noștri așteaptă în tăcutele lor morminte, adunate în jurul bisericii, ziua dreptei judecăți. Cât de frumoase sânt bisericile în jurul cărora așteaptă până la sfârșitul veacului toți credincioșii de odinioară. Bisericile sânt astfel mângâierea și razimul celor vii și locul de odihnă al celor morți. Eu nu pot trece fără sincere emoții și tresărire sufletească pe lângă bisericile înconjurate cu morminte. Și dacă am văzut în trecut, în mormintele părăsite lipsa de tradiție, singura prin care strămoșii influențează asupra nepoșilor, constat astăzi că această lipsă de tradiție este numai în chivernisirea bunurilor lumești, căci acele morminte părăsite și puțin îngrijite îmi par dovada ortodoxiei credinței noastre, a lăpădării sgurei pământești, în năzuințele noastre pentru dobândirea împărăției divine, care nu este din lumea aceasta.

Morminte tăcute și părăsite din jurul bisericelilor noastre, sânt și creștine și astfel nu aveți vre-o problemă care așteaptă o rezolvare!

(Va urma)

Actualitatea creștinismului

Voi încerca să vorbesc despre actualitatea creștinismului. De fapt, creștinismul e totdeauna actual, pentru că nu e legat de timp ci de eternitate, și n'a isvorit dela oameni ci dela Dumnezeu. Dar nu e mai puțin adevărat că, în curgerea înceată a vremilor, fiecare moment descoperă câte un aspect interesant și inedit al său, pe care nu l-au cunoscut în strălucirea lui actuală cei ce au fost, și care va rămânea filă criptică de istorie pentru cei ce vor veni. Dacă din punctul de vedere al experienței personale, creștinismul își desvăluie permanența sa, dincolo de această experiență interioară, în experiența veacurilor, își desvăluie aspectele, care reprezintă o înlanțuire inegală de momente unice. Ceea ce m'a făcut să vorbesc, în aparență, atât de paradoxal, despre o „actualitate” a creștinismului, în mijlocul frământărilor pe care le trăim, este tocmai un astfel de aspect istoric inedit al lui, cari vizează mai mult o chestiune de grad de participare socială, decât de esență.

Despre o actualitate a creștinismului se poate vorbi din punctul de vedere al importanței pe care îl deține el în preocupările sau necesitățile majore ale unui anumit moment istoric. Au fost epoci când creștinismul era un fel de soluție universală pentru toate științele și artele, pentru tot ce era viață și activitate superioară

omenească. Acestea sunt epoci în care s'a afirmat într'un anumit mod actualitatea creștinismului, în veacurile respective. Dar au fost și epoci în care se părea că — cel puțin în cultură — creștinismul are un rol secundar, e inactual, e cenușeasa disprețuită a unui pozitivism arrogant și plin de intoleranță.

Astăzi semnele vremilor ne lasă să întrevădem un început îmbucurător de actualitate creștină. Vremurile cer o nouă ofensivă de dominație a duhului creștin în lume. Dar această actualitate nu este o reafirmare a unui trecut definitiv dispărut. Ci este un aspect cu totul nou, în care din tezele și antitezele trecutului, ca și din ceea ce este etern în creștinism, s'a realizat sinteza unui prezent, care iudește spre culmele misterioase după care se ascunde viitorul.

Gândindu-mă la acest nou aspect de actualitate al creștinismului, am impresia că el cuprinde în sine ceva hotărâtor și definitiv pentru umanitate. Iluzia momentului crucial, au avut-o fără îndoială toate generațiile, căci fiecare moment își adaugă pecetea lui unică în evoluția societăților. Era vorba de răscrucea între două existențe. Dar momentul de față îmi pare că ne pune într'o situație mult mai gravă — cel puțin din perspectiva românească din care privim. Nu mai suntem la răscrucea dintre existențe, ci la răscrucea dintre viață și moarte, dintre a fi și a nu fi.

Poate că acest dramatism este o caracteristică a perspectivei românești — o iluzie românească. Totuși, prin caracterul ei definitiv și tranșant, ea se dovedește a avea ceva din unghiul de vedere creștin. Pentru creștinism nu exista clasică „aurea mediocritas”. Pentru el nu exista decât ori plenitudinea vieții, ori pustiul morții. De aceea, tocmai acest caracter creștin mă face să am personal credința, că perspectiva românească nu e o simplă iluzie, ci este o realitate, pe care alții încă n'au prins'o în câmpul experiențelor lor.

Cel puțin din această perspectivă, creștinismul este astăzi o chestiune de viață și moarte. Noul aspect al actualității lui îl formează nuanța biologică. Pentru Neamul acesta românesc creștinismul este ceva indispensabil, nu numai pentru existența lui spirituală, ci pentru tot ceea ce constituie instinct de conservare. Am ajuns la așa răscrucea încât creștinismul este solicitat organic, concret, ca aerul, ca lumina, ca apa. Fără creștinism, fără o întoarcere la Hristos, fără o viață în Hristos, ne sufocăm.

Creștinismul nu mai este astăzi un simplu postulat pentru filosofi, prilej de predici și studiu pentru teologi, prilej de fărnice pentru ipocriți și paravan pentru necredincioși. E mai mult decât toate acestea. Este un deziderat biologic, un apetit organic, necesitatea cea mai arzătoare a ființei vii și concrete care este Neamul acesta, plin de oameni robiți păcatelor.

Nu mai e timpul ca problema creștină să rămână apanajul experiențelor personale ale marilor singuratici. Momentul e grav. Se cere un efort colectiv de întoarcere la Hristos. Altfel pierе neamul acesta din istorie.

Lupta din lume se duce nu între ideologii deosebite, ci între mentalități deosebite. Ideologiile sânt adeseori pretexte sub care se ascunde un anumit conținut sufletec, o anumită morală. Lupta din lume rămâne aceeași luptă eternă între lumină și întunec, între bine și rău.

Jalea prezentului ne-a desvăluit grave insuficiențe morale. Nu vom putea repara ceea ce pare ireparabil decât cu o condiție: Să înlocuim cauzele care ne-au dus la ruină cu alte cauze, care în sâmburele lor să aibă o altă lume, un alt suflet, o altă viață.

Dacă la starea de azi ne-a adus lipsa de Hristos, nu vom putea renaște la viața nouă națională decât întorcându-ne la Hristos și trăind în Hristos.

Fără o integrare a națiunilor în duhul creștin, lumea va dispăre în vârtejurile tot mai inviforate ale urii. Azi creștinismul se arată în toată strălucirea lui de condiție reală, concretă și indispensabilă a oricărei existențe naționale. A fi creștin, a realiza o atmosferă creștină, un duh creștin este datoria sfântă care unește sub acolada aceluiași efort Biserica ortodoxă română, cu Statul național românesc.

Preot Ioan Oprîș

Jngâmfarea sectară

„Iubiților, nu dați crezare oricărui duh, ci încercați duhurile, de sânt dela Dumnezeu, fiindcă mulți prooroci mincinoși au ieșit în lume“. I Ioan, 4, 1.

Cea mai mare durere a Bisericii lui Hristos este abaterea dela dreapta credință.

Vedem mulțimea de secte manifestându-se cu râvnă spre a prinde în mreșile ereziei pe dreptcredincioși. Desprinși dintr'o disciplină a Sf. Tradiții, nesocotind Sf. Taine, disprețuind autoritatea unei ierarhii de drept divin, acești pocăiți calcă pe cărările unui individualism exagerat și se pretind a fi mântuitori de suflete. Procesul acesta de împotrăvire, își are obârșia în mândrie, păcatul care a gonit din fericirea paradisului pe cei dintâi oameni.

Apostolul Pavel, în prima sa epistolă către Timotei, spune: „Iar de învață cineva altă învățătură și nu urmează învățăturilor sănătoase ale Domnului nostru Iisus Hristos și învățaturii celei după adevărata credință, acela s'a îngâmfat neștiind nimic.“

Răstălmăcind Scriptura, memori-zând câteva versete puse în tovarășii silite, îndărătnici în greșelile lor, acești falși atotștiutori lucrează într'una pentru a duce și pe alții în rătăcirea lor. Lipsiți de modestie, ei nu se sfiesc să se arate a fi „fericiții cari cunosc pe Domnul și sânt aleșii Lui“...

Întâlnind suflete frământate de dureri, se aporie de ele cu fraze dulcege, le fac daruri din scrierile lor și așa inoculează în suflete otrava prin care depărtează pe cei slabi în credință de Biserica cea adevărată.

Operând cu mândrie, nu ne îndoiim nici o clipă că se vor poticni față de unitatea Bisericii lui Hristos, pe care nimic și nimeni nu o poate birui. Această siguranță o exprimă apostolul Pavel în cuvintele: „Dar au fost în popor și prooroci mincinoși, după cum și între voi vor fi învățători mincinoși, care vor strecura eresuri pierzătoare și, tăgăduind pe Stăpânul care i-a răscumpărat, își vor aduce grabnică pieire.“

De încheere, amintim ce a scris Apostolul Ioan în prima sa epistolă: „Copiii mei, acestea vi le scriu, ca să nu păcătuiți. Și dacă a păcătuit cineva, avem mijlocitor către Tatăl, pe Iisus Hristos cel drept.“

Preot Gh. Șerbu

Altare văduvite

Sub acest titlu cetim în Glasul Bucovinei:

Am în fața mea tabloul cu numele celor 106 preoți refugiați din Bucovina... Citesc nume de vrednici și distinși slujitori ai Altarului...

Câte nume, atâtă evocări și amintiri frumoase din viața de muncă cinstită și de afirmare românească a Bucovinei noastre...

Cei una sută șase preoți bucovineni refugiați cu soțiile și copiii lor, fac un lot de treisute zece pribegi răspândiți acum peste toată Țara.

Parte din ei și-au găsit loc de adăpost și activitate în cu adevărat de Dumnezeu binecuvântata Mitropolie a Ardealului, unde Arhiepiscopul acestei Mitropolii, I. P. Sfințitul Mitropolit Nicolae Bălan, i-a primit cu părintească dragoste și frățească grijă pe acești obișduiți frați ai săi întru Hristos și slujba sfântului Altar...

Una sută șase preoți bucovineni pribegi... Una sută șase Altare văduvite și tot atâtă obștii de săteni de-ai noștri, lipsite de cuvântul de creștină îndrumare și mângâiere a Bisericii!...

Satele noastre nu pot trăi fără Biserică și fără preot! Neamul românesc și creștin este atât de strâns și intim legat de învățătura dragostei, a milei — dar și a dreptății și bărbăției — creștine, încât orice încercare de a-l abate dela fagașul vieții sale de tradițională omenie și de bine chibzuită vrednicie, se va spulbera ca de atâtă ori în trecut. Credința țaranului nostru nu este simplă superstiție și nici nu se rezumă și consumă în câteva formule sau forme exterioare... Pentru harnicul și destoinicul păzitor al gliei bucovinene, credința în cele sfinte e ca și aerul curat, ca și lumina înviorătoare a soarelui pentru fiirea ce-l înconjoară...

Scriptura ne spune că la moartea pe cruce a Mântuitorului pământul s'a cutremurat, calapiteazma Bisericii s'a rupt în două și întineric adânc s'a lăsat asupra Golgotei și departe până dincolo de țărmurile mărilor.

Dar tot Scriptura ne învață că a treia zi soarele și lumina au biruit, dreptatea s'a ridicat izbăvitoare din mormânt, sfânta dreptate și credință ce-a călăuzit, atâtă veacuri, calea nației noastre românești...

Tabloul

preoților refugiați din Basarabia și Bucovina cari au fost plasați în Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu

Nr. curent	Numele și pronumele preotului refugiat	Numele parohiei și al județului din care s'a refugiat	Numele parohiei și protopopiatului în care a fost plasat
1	Voinescu Nichifor	Valea Moreni—Bălți	Țichindeal—Agnita
2	Frunză Dionisie	Berhomet—Rădăuți	Crăciunești—Băița
3	Barcaru Haralampie	Fuzovca—Orhei	Măgura—Băița
4	Gheorghe Ilaș	Tărășăuți—Hotin	Săliștioara—Băița
5	Jemăneanu Leonida	Ghirova—Orhei	Căinelul de jos—Deva
6	Tătaru Ștefan	Tarutino—Cetatea-Albă	Fornădia—Deva
7	Cernei Alexie	Slobozia Chișcăreni—Bălți	Ardeu—Geoagiu
8	Luocaci Valerian	Sinăuții de sus—Rădăuți	Răușor—Olt
9	Țepordei Mihail	Chișcăreni—Bălți	Mercheașa—Cohalm
10	Sullă Ilie	Bălăurești—Lăpușna	Hașdeu—Hunedoara
11	Mihalevschi Isidor	Plosca—Bucovina	Certești de jos—Ilia
12	Eugen Bacinoschi	Stăneștii de sus—Ceremuș—Storojineț	Nemșa—Mediaș
13	Gherbanovschi Ștefan	Popouți—Orhei	Godinești—Ilia
14	Păscariu Vasile	Mihalcea—Cernăuți—Bucovina	Axente Sever—Mediaș
15	Plămădeală Nicolae	Fugoceni—Tighina	Costești—Orăștie
16	Bărcă Alexie	Râșcani—Bălți	Sibișani—Sebeș
17	Brașoveanu Ioan	Spasca—Ismail	Renghet—Geoagiu
18	Severin Mihai	Sociteni—Lăpușna	Ribicioara de jos—Zarand
19	Chișcan Florea	Cosmin—Cernăuți	Chișcădaga—Deva
20	Pasencu Dumitru	Copeni—Cahul	Porumbacu de sus—Avrig
21	Sărătură Dumitru	Mărcăuți—Hotin	Lupeni—Jiu, Preot ajutor
Primește salariul dela parohia lui			
22	Filipescu Dumitru	Văscăuți—Storojineț	Gânțașă—Hațeg
23	Vasilescu Vasile	Voloca—Cernăuți	Hăpria română—Sebeș
24	Ivanovici Orest	Orășeni—Cernăuți	Strețu—Săcel—Hațeg
25	Țipser Mihail	Revăcăuți—Cernăuți	Nădăștia-super.—Hunedoara
26	Ioan Șorș	Sărghieni—Rădăuți	Luța—Făgăraș
27	Diacon Vărzaru Gheorghe	Căușani—Tighina	Brașov Brașov
Primește salariul dela parohia lui			
28	Diacon Malinovsky Dimitrie	Folești—Bălți	Sighioara—Târnava-Mare
Primește salariul dela parohia lui			
29	Protopop Ștefan Sălcescu	Cernăuți suburbia Horecea	Porcești—Avrig
30	Jucovsky Eugen	Gura Putilei	Sulighete—Deva
31	Fedorovici Iaroslau	Sălășeni—Rădăuți	Blăjeni Criș
32	Grigorovici Isidor	Ceahor—Cernăuți	Oca inferioră

Noui Consilieri Regali

M. Sa Regele a numit, prin decret regal, membri ai Consiliului de Coroană pe: II. PP. SS. LL. NICODIM MUNTEANU, Patriarhul României, NICOLAE BĂLAN, Mitropolitul Ardealului și ALEXANDRU NICOLESCU, Mitropolitul Blajului.

Nr. 7077/1940.

Notificare oficială

În Academia teologică «Andreiană» din Sibiu se primesc absolvenți de liceu cu bacalaureat și absolvenți cu diplomă de seminar teologic.

Cererile de primire pentru anul academic 1940/41 se vor adresa Consiliului Arhiepiscopesc până la 20 August 1940, însoțite de următoarele documente:

- Extrasul de naștere dela oficiul stării civile;
- Extras din matricola botezaților;
- Diploma de bacalaureat sau de absolvire a seminarului teologic;
- Certificat medical despre starea sănătății dela medicul de circumscripție;
- Alte eventuale documente recomandatoare.

Toți studenții sunt obligați a locui în internatul Academiei, unde contribuind cu suma de 8000 Lei anual, vor avea toată întreținerea.

Inscrierile la Academie se vor face în zilele de 9—11 Septemvrie; în 12 și 13 Septemvrie studenții se vor mărturisii și cumineca.

Paralel cu înscrierile se vor ținea și examenele sesiunii de toamnă (corigență, anuale, fundamentale).

Deschiderea solemnă a anului academic se face Duminecă în 15 Septemvrie, iar începerea cursurilor Luni în 16 Sept., ora 8 dimineața.

Studenții cari nu se vor prezenta la timp la înscriere, vor fi considerați retrași din Academie.

Înainte de înscriere, fiecare student va achita la oficiul de cassă al Consiliului Arhiepiscopesc suma de Lei 3000 ca primă rată din taxa de întreținere în internat, plus Lei 200 didactru. Rata a doua de Lei 3000 și rata a treia de Lei 2000, se vor plăti în prima zi de școală după vacanța Crăciunului și a Sfințelor Paști. La rectorat studenții anului I vor achita, la înscriere, taxa de Lei 925, Lei 1508 pentru cărți didactice și Lei 1500 jumătate din costul reverenței, restul îl va plăti Consiliul Arhiepiscopesc; an II Lei 790 plus Lei 1512 pentru cărți didactice; an III Lei 790 plus Lei 513 pentru cărți didactice; an IV Lei plus Lei 1251 pentru cărți didactice.

Studenții cu slabe mijloace familiare, dar cu purtare aleasă și notați bine la studii, vor primi ajutoare (burse), ce se vor putea urma până la 6000 Lei, eventual chiar întreținerea gratuită în internat. Aceste ajutoare se vor vota numai după înscriere.

Inscrierea se face la rectoratul Academiei, după ce studenții vor dovedi cu chitanțe, că au achitat rata I din taxa de întreținere. Tot la înscriere studenții anului I sunt obligați să prezinte o declarație subscrisă și de părinți ori tutori, la oficiul parohial, în care se obligă, că după absolvirea cursurilor teologice vor intra și vor servi cel puțin 5 ani în clerul arhiepiscopiei,

— în caz contrar, vor restitui ajutoarele de cari vor fi beneficiați în Academie.

Cei primiți în Academia teologică (an I) de către Consiliul Arhiepiscopesc, vor fi supuși înainte de înmatricolare, în ziua de 9 Sept. a. c. ora 9 dimineața, unei vizite medicale și unui examen de aptitudini muzicale, cu caracter eliminativ. Primirea definitivă în Academie este deci în funcție de rezultatul favorabil al acestei vizite și al acestui examen.

Fiecare student va aduce cu sine îmbrăcăminte necesară (*obligator reverandă*), precum și hainele de pat și anume: o plapomă, sau straiu, trei cearceafuri, și trei cearceafuri pentru plapomă eventual straiu, o perină cu trei fețe de perini, două cămăși de noapte, 4 ștergare, 4 șervete și o învelitoare de pat.

Părinții protopopi, preoții și profesorii de religie sunt invitați a sfătui pe tinerii buni, ieșiți din școlile secundare, ca să îmbrățișeze chemarea preoțească. *Vor atrage în special atențiunea asupra faptului că tinerii merituoși se vor bucura de burse.*

Preoția a fost slujba cea mai de cinste și mai iubită în trecutul neamului nostru, deschizând larg teren de muncă pentru binele poporului. Ea este și astăzi chemarea care dă cele mai înalte rosturi pentru viața unui om. Pentru omul de studiu, teologia deschide cele mai vaste și mai atrăgătoare perspective cu problemele ei vitale, cu realitățile cele mai esențiale, spre care se îndreaptă preocuparea omului. Pentru omul de acțiune, care vrea să joace rol important în direcționarea vieții neamului și a societății, preoția oferă marile ei posibilități și necesități misionare cu cuvântul și cu fapta.

Nu există azi nici o misiune mai nobilă căreia să-i închine omul viața, ca preoția și studiul teologic.

Sibiu, din ședința secției bisericicești dela 2 Iulie 1940.

Consiliul arhiepiscopesc

Impresii dela un recent cerc pastoral. E vorba de cercul pastoral *Ernea*, prot. Târnava mare, de sub președinția pilduitorului preot *Ioan Chișiu*. Am mai văzut cercuri pastorale; ceace m'a impresionat însă aici este stăruința deosebită a Cucernicilor preoți cari compun cercul, de a face din slujire un moment nu numai de înaltare spirituală personală, ci și un mijloc de a aduce cât mai mulți credincioși la sf. biserică.

Buna înțelegere dintre preoți, și mai ales întrecerea ca fiecare să găsească noi mijloace prin care cercul pastoral să fie ceea ce trebuie, te umple de îndreptățită bucurie de a vedea oameni cari înțeleg greutatea, dar și plăcerea mai mare, de a lucra în via Domnului.

Am încercat emoții pe care nu le înțeleg decât cei ce le simt. În imediata vecinătate a Domnului Euharistic, cu slujbă de laudă adusă Lui de slujitorii pătrunși de fluidul tainei creștinătății, trupul care după expresia sf. Apostol Pavel „este neputincios“, se spiritualizează și nu obosește în cele 5—6 ore de slujbă.

Se vor fi desfășurând și prin alte părți cercuri pastorale în atmosferă de religiositate, cu rezultate frumoase pentru biserică. În cercul pastoral-*Ernea* s'a arătat însă cum trebuie să fim apostoli, și cum creștinismul înseamnă luptă continuă și desinteresată.

Acești preoți au înțeles că preoția nu-i o slujbă „oarecare“, ea nu se mulțumește cu „oricât“. Ea cere viață desăvârșită, cu o atitudine de adevărat discipol, în cuvânt și fapte, al Mântuitorului lumii.

Pr. Miron Maier-Bratei.

Două decenii de arhipăstorie

— Ecouri de presă —

(Urmare)

7. »*Tribuna*« del Cluj din condeul pâr. Seb. Stanca :

Astăzi în ziua de Rusali ale anului 1940 când se împlinesc douăzeci de ani de când Mitropolitul dela Sibiu a fost înălțat de obștea ortodoxă și română a Transilvaniei în scaunul de sfântă moștenire a lui Andrei Șaguna, biserica noastră și neamul poate încresta cu toată satisfacția și mândria, că Mitropolitul Nicolae a trecut mult peste nădejdi și așteptările legate de dânsul atunci.

Cronica vremii va face o largă și dreaptă apreciere acestui ierarh de înaltă valoare și autentică și neașă figură de preot român, ardelean devotat până la sacrificiu pentru trecutul, prezentul și viitorul neamului său. —

8. In acelaș sens scrie pâr. I. Agârbliceanu (tot în *Tribuna*) :

Înalta păstorie de două decenii a dovedit că fostul profesor de teologie și cutezător luptător, care a trecut între primii ardeleni în Moldova unde armata română mobilizase pentru a doua oară, și-a înțeles misiunea grea la care a fost chemat. Realizările pe teren bisericesc, cultural și economic cu care a crescut patrimoniul Mitropoliei, sunt mărturie.

Mitropolitul Dr. N. Bălan a înțeles, ca un om de largă cultură și sincer patriot, să nu se mărginească numai la activitatea pur bisericească, ci să fie un factor viu al tuturor preocupărilor și năzuințelor de ordin public, național, în cadrele vieții noului Stat român. Bun și avântat cuvântător I. P. S. Sa a însușit adeseori și Senatul în care e membru de drept, și mari întruniri de caracter bisericesc, cultural sau național, cu oratoria sa selectă, sinceră și convingătoare, — e de ajuns să ne gândim la ședințele Senatului, la adunările generale ale Astrei, la marea adunare dela Alba-Iulia cu prilejul împlinirii unui an dela promulgarea noii Constituții.

9. »*Neamul Românesc*« : Intellectualitatea Ardealului și din celelalte provincii, a sărbătorit la Sibiu douăzeci de ani dela înscăunarea ca mitropolit a Înalt Prea Sfințitului Nicolae Bălan.

În decursul acestui timp biserica lui Șaguna a luat un nou avânt și spiritual, și național. Ea a fost pusă în rând cu instituțiile de bază care au creat sufletul nou al țării celei noi.

Discursul pe care mitropolitul Bălan l-a ținut la adunarea de anul trecut din Alba-Iulia, rezumă gândurile care l-au călăuzit. El rămâne o dată memorabilă la informarea și afirmarea doctrinei noastre naționaliste.

Pentru toate înfăptuirile sale ne unim glasul la soborul de admiratori care l-au sărbătorit, și-i urăm viață lungă și o păstorie tot așa de rodnică în viitor.

10. »*Porunca Vremii*«, scrie Pr. Gh. Butnariu :

MI-l amintesc pe învățatul profesor de teologie de peste munți, participând activ în 1919 la cel dintâi mare congres al preoților din țara întregită, la București, și păstrez acea primă și adâncă impresiune ce mi-a făcut și care a fost mai apoi din plin verificată în curgerea acestor două decenii de strălucită arhipăstorie. Omul superior prin bogăția fireștilor daruri cu care Dumnezeu l-a înzestrat și la care a știut să adauge ca nimeni altul din cuprinsul acestei Biserici o vastă și adâncă și armonioasă cultură filosofică europeană, minunat îmbinată cu solida sa pregătire teologică și bisericească.

De o rară prestanță fizică, ceace constitue, desigur, un avantaj în ochii celor cari prețuesc foarte mult înfățișările exterioare, ierarhul dela Sibiu își datorește covârșitoarea Sa strălucire și farmecul curcitor al persoanei Sale, bogățiilor Sale interioare de înaltă calitate, cari se răsfrâng pe toate căile asupra ființei Sale fizice, dându-i acea noblețe pe care în zadar ai căuta-o la alții.

Căci iată, mărturia grea de adevăr a celor douăzeci de ani de arhipăstorie, cu semnificație covârșitoare pentru întreaga noastră Biserică, de par'că Sibiu ar fi fost însuși centrul Ortodoxiei noastre. O mare epocă de creație românească și bisericească. O năvalnică mișcare religioasă a păturii intelectuale, o transformare a Sibiului în focar de cultură ortodoxă, o înălțare peste tot a Ortodoxiei din umilințele trecutului, o desăvârșire și o impresionantă înălțare a conștiinței naționale, o exemplară înnoire calitativă a întregului episcopat ardelean, o evidentă independență ardeleană în tratarea intereselor și problemelor bisericești față de tendințele de amestec ale factorului politic, o uriașă activitate gospodărească, de pe urma căreia s'au ridicat mărețe catedrale în toate orașele liberate și sute de biserici la sate. Sub impulsul și sub veghea Sa personală, au răsărit și acele întinse organizații social-religioase, care cuprind întreaga viață transilvăneană, dela cei mai de seamă cărturari până la cel mai umil țaran. Adăogăm și marele adevăr că și spiritul pe temeiul căruia s'a unificat Biserică țării întregite, pornește tot dela Înalt Prea Sfinția Sa.

(Va urma)

Nr. 7793/940.

Notificare oficială

despre primirea în Școala de cântăreți bisericești »*D. Cunțan*« din Sibiu

Școala de cântăreți bisericești »*Dimetrie Cunțan*« din Sibiu, întemeiată în anul 1927, sub grija Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu, are menirea să crească, pe seama sfinteii noastre Bisericii, cântăreți pricepuți, conducători de coruri sătești și credincioși cât mai luminați.

În afară de cântarea bisericească adevărată, elevii acestei școli primesc o educație religioasă-morală cât mai îngrijită și au prilej să deprindă câte o îndelnică practică de bun folos pentru toată viața lor. Programul școlii prevede cursuri de albinărit, pomărit, agricultură, tâmplărie, etc.

Cu începerea noului an școlar, școala de cântăreți bisericești din Sibiu se recomandă din nou celor mai aleși fii ai drept-credinciosului nostru popor și cu deosebire acelor dintre ei cari urmăresc să-și creeze o carieră liniștită, o viață frumoasă și pusă întreagă în slujba preamării lui Dumnezeu prin cântarea bisericească.

Tinerii, cari doresc să fie primiți în această școală pentru anul școlar 1940/41, își vor înainta, până la 1 Septembrie 1940, cererile lor pe adresa: »*Direcțiunii Școlii de cântăreți bisericești »D. Cunțan« în Sibiu*«, însoțindu-le de următoarele acte:

1. Carte de botez,
2. Certificat de naștere,
3. Certificat școlar (cel puțin patru clase primare),
4. Certificat de bună purtare dela parohul local,
5. Certificat medical, dovedind că solicitantul nu suferă de boli contagioase și că nu are nici alte defecte corporale.

În această școală se primesc numai fii ai Bisericii noastre, în etate de 15 ani împliniți și cari reușesc la examenul de primire. Acest examen se va ține în ziua de 30 Septembrie a. c.

Elevii primiți vor trebui să aducă cu sine: două rânduri de schimburi, haine de pat (străjac, saltea, pătură sau plapomă, perină, cuvertură albă pe pat, două ștergare, etc.), cuțit, furculiță, lingură și o ceașcă pentru ceai.

Toți elevii sunt obligați să locuiască în internatul școlii. Taxa de întreținere este de Lei 9000 anual și se va achita în trei rate după cum urmează: Lei 3000 la înscriere, Lei 3000 la Crăciun și Lei 3000 la Paști.

Direcțiunea școlii își rezervă dreptul de a mări sau micșora această taxă, dacă împrejurările vor necesita o asemenea creștere sau scădere.

Cursurile vor începe la 1 Octombrie 1940 și durează doi ani de teorie și un an de practică.

După absolvirea școlii se eliberează diploma de cântăreț bisericesc. Pe baza acestei diplome cântăreții bisericești vor fi retribuiți din bugetul statului cu un salariu lunar fix.

Această măsură s'a pus în aplicare, pentru o parte din absolvenții școlii cu data de 1 Aprilie 1937. Pe lângă aceasta cântăreții vor avea uzufructul sesiunii cantonale, obținută din reforma agrară.

Onorata Preoțime e poftită a citi această notificare credincioșilor noștri în sfânta biserică în trei Dumineci consecutive și a îndemna părinții cu fii buni să și-i trimită la școala de cântăreți bisericești.

Pe lângă aceasta mai dispunem oficiilor parohiale spre știre și strictă conformare următoarele:

a) Parohiile cari angajează absolvenții ai Școlii de cântăreți din Sibiu, până la introducerea acestora în statele de salarizare, să le asigure din casieria parohială un salariu de 500 Lei lunar conform hotărârii Adunării eparhiale din 1933 emisă de Noi cu Nr. 6621/933.

b) Cântăreții cu diplomă dela Școala de cântăreți din Sibiu să fie angajați pe lângă cei bătrâni calificați din parohiile noastre, Consiliul parohial având obligația să le asigure jumătate din uzufructul sesiunii cantonale și jumătate din toate venițele cantonale.

c) Cântăreții cu diplomă dela Școala de cântăreți angajați în parohii cu cântăreți necalificați să se bucure de dreptul de a ocupa strana dreaptă, având consiliul parohial îndatorirea a le asigura două treimi din sesiune și din toate venițele cantonale.

Posturile de cântăreți bisericești devenite vacante nu se vor mai putea întregi decât cu absolvenții ai Școlii de cântăreți.

Parohiile noastre cari dispun de mijloace materiale, într-o măsură săracă dar dornice de a ajunge cântăreți bisericești, sunt poftite a vota pe seama acestora taxele de întreținere la școală.

Sibiu, din ședința senatului bisericesc ținută la 22 Iulie 1940.

Consiliul arhiepiscopal

Convocare

În înțelesul art. 22 din Statute se convoacă membrii »*Asociației pentru literatura română și cultura poporului român — Astra*« la *Adunarea generală*, ce se ține în 8 și 9 Septembrie 1940 în Sibiu.

Programa adunării: **Duminecă**, în 8 Septembrie 1940: Ora 9: Serviciul divin în bisericile românești din Sibiu. Ora 11: Ședința I-a (în sala cea mare a Prefecturii județului), cu ordinea de zi obișnuită.

Luni, în 9 Septembrie 1940: Ora 10: Ședința a II-a (în sala cea mare a Prefecturii județului) cu următoarea ordine de zi: 1. Rapoartele comisiunilor, — 2. Fixarea locului pentru adunarea generală din 1941, — și 3. Închiderea adunării generale.

Dr. Gh. Moga m. p., Nicolae Băllă m. p.
p. președinte. secretar.

Nr. 8752/1940

Comunicare

Se aduce la cunoștință, că erezii după preotul pens. Ioanichie Luch din Cărmăzinești, decedat la 25 Iulie 1940, în baza Ș-ului 5 din Regulamentul fondului de ajutorare preoțesc au ridicat dela Cassa Arhidiecezană din Sibiu, ajutorul de înmormântare de 40.000 (patruzeci mii) Lei în numerar, fără nici o reținere.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului arhiepiscopal, ținută la 10 August 1940.

Consiliul Arhiepiscopal

Organizați Reuniuni de femei

Omagiul dela Sibiu

Pe marginea volumului omagial, al I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae al Ardealului, se consacră următoarele rânduri, în săptămânalul *Sfarmă-piatră*, semnate de dl Grigore Popa :

Rostitu-s'au în această carte de închinare glasurile cele mai autorizate ale conștiinței românești de azi. Personalitatea sărbătoritului, una din rădăcinile cele mai viguroase ale rezistenței biruitoare românești de peste pădure, apare întregă, masivă și multiplă, în desfășurarea feluritelor ei preocupări de promovare și de valorificare a naționalismului luminat prin puterile ziditoare de suflete și întăritoare de inimă ale ortodoxiei. Parcurgând sutele de pagini ale acestei cărți, ai recomfortanta impresie că asisti la creșterea calmă, slăpănițoare, suverană, a unui gorun uriaș, a cărui coroană multitudinară ocrotește ființa neamului de furtunile desbinului interior. Tinerețea sărbătoritului, temelnică sa pregătire teologică și filosofică, activitatea de profesor, superba activitate de mitropolit, ale cărei roade binecuvântate sunt pădurile de catedrale și biserici ce se înalță, smerite dar biruitoare, spre cerul Transilvaniei, sunt înfățișate rând pe rând în acest volum omagial, întregit, cum era firesc, cu studii de specialitate din toate disciplinele spiritului.

Dar ceace vrem noi să scoatem în evidență, mai ales pentru vremurile de încercare prin care trecem, este faptul că acest mare ctitor de suflete și de biserică este continuatorul spiritului șagunian în biserică și în treburile obștei naționale.

Când rostim spirit șagunian, ne gândim la o viziune limpede a destinului românesc pe cuprinsurile Daciei superioare, la vecuirea lui sub soarele libertății și al suveranității naționale; ne mai gândim la organizarea, în linia de bătaie, a aspirațiilor panromânești pe care nu le-a trădat niciodată, și în fine, ne mai gândim la comandamentele de foc ale neamului, ce au menirea să cutremure toate conștiințele și să ducă, prin bărbătească hotărâre, la biruință.

Astăzi, I. P. S. trebuie să fie glasul Ardealului. Niciodată lozincă biruștelor noastre din trecut: »preoți cu crucea 'n față« n'a răsusat mai propriu și mai poruncitor ca în zilele noastre. Cine, în falnicile cuprinsuri ale Daciei Superioare, ar putea aprinde, cu mai mare certitudine de izbândă decât Mitropolitul Sibiului, focurile acestei chemări, ce-a 'nfiorat odată munții și le-a împurpurat văile ?

Cerul a voit ca unul din directorii conștiinței naționale a ceasului de față să fie Mitropolitul Sibiului.

Noi îl sărbătorim în această magnifică slujbă de pontific al neamului!

Preoțimea din protopopiatul Sebeș, în conferința ținută la 8 August 1940, a hotărât, ca din salariul preoților din acel protopopiat pe luna Iulie 1940, să se rețină câte o mie (1000) lei pentru ajutorarea celor 2 preoți refugiați: Alexie Bărcă și Vasile Vasilescu, repartizați, cel dintâi la parohia Sibisani și cel de al doilea la parohia Hăpria română.

În acel scop protopopul Dr. Vasile Oană a oferit 2000 lei din salariul său pe luna Iulie 1940.

O seamă de preoți au mai oferit și alimente în valoare de aproape 15.000 lei. Fapta preoților din protopopiatul Sebeș merită toată lauda și recunoștința.

Nr. 3109/940

Aviz

Se aduce la cunoștința celor interesați, că cererile de pensionare, ce se înaintează Casei generale de Pensuni a Statului, potrivit ordinului Ministerului de Culte Nr. 10265/940, se vor timbra pe viitor cu 9 Lei timbru fiscal, 1 Leu timbru de avlație și 5 Lei timbru judiciar.

Consiliul arhiepiscopal

In atențiunea Clerului nostru

Ca totdeauna în pragul unui nou an școlar, tinerii cu bacalaureatul au nevoie să fie ajutați să ia o decizie asupra studiilor lor viitoare. Momentul trebuie folosit de P. C. noștri protopopi, preoți și cateheți pentru a-i îndemna pe toți cei cu purtare bună și cu înclinare spre sfânta slujbă a preoției, să urmeze Teologia.

Le punem la inimă această grijă și suntem încredințați că o vor onora precum se cuvine.

Sub semnul vremurilor noi

Activitatea social-politică, cu toate mijloacele care o realizează, trebuie să aibă o puternică temelie morală și să stea sub înaltele comendamente ale moralei lui Hristos.

Sf. Scriptură cuprinde în sine principii și îndrumări politice de o înaltă valoare morală și socială. Printre aceste principii se înșirue și următorul: Orice organism social — indiferent de funcțiunea pe care o desfășoară în stat — trebuie să se țină la pas cu cerințele vremii respective: la vremuri noi, trebuiesc organisme sociale tot atât de noi. Adevărul acesta îl preconizează cu evidență Sf. Scriptură prin cuvintele: „Nu pun vin nou în burdufuri vechi; iar de pun, se sparg burdufurile, și vinul se varsă și burdufurile se strică; ci vinul noul îl pun în burdufuri noi și amândouă se țin” (Mat. 9, 17).

Nimeni nu poate tăgădui adevărul, că ne aflăm — de câțiva ani încă — în zorii unor vremuri noi și în ritmul unor adânci prefaceri social-politice, care impun necesitatea creșterii unor organisme sociale noi. Cel mai proaspăt, dintre noile organisme sociale românești, este „Partidul Națiunii”. Izvorât dintr-o adâncă necesitate națională și politică, conceput ca organismul politic unic al Statului român, organizat pe puternice temelii de principii morale, „Partidul Națiunii” are menirea de a fi laboratorul imens, în care se plămădesc, frământă și realizează supremelile idealuri politice-naționale ale românismului veacului al 20-lea.

Amintitul citat biblic (Mat. 9, 17) cuprinde în sine și ideea că nu-i de ajuns să schimbi numai forma socială („burdufurile”), ci trebuie să învești și conținutul („vinul”), știut fiind că forma fără conținut este moartă. Dacă la vremuri noi trebuiesc organisme sociale noi, cu atât mai mult la forme sociale noi trebuiesc oameni noi. Nu-i de ajuns să zidești casă nouă, ci trebuie să învești și pe cei ce o vor locui, dacă vrei să înceapă viața nouă. De aici rezultă că toți cei ce se vor înrola în cadrele „Partidului Națiunii” trebuie să vină cu suflet purificat de orice șgură de păcate ale politicianismului trecut și degajat de orice anacronisme ideologice, cu conștiința vie a datoriei ce ne impun clipele de față, și mai ales cu acel înalt duh de solidaritate cetățenească națională.

Iată, de ce înscrierii în „Partidul Națiunii” trebuie să-i premeargă o necruțătoare examinare a propriilor noastre conștiințe, pentru a lepăda dela noi tot ceea ce a depus, în cutele sufletului nostru, duhul politicianismului și a face loc duhului celui nou și Omului celui nou, singur folositor neamului și patriei. Să nu uităm, că nici o rațiune de utilitarism personal sau de scontare a anumitor favoruri nu încap în sânul noului partid; că — înrolându-ne în cadrele „Partidului Națiunii” — intrăm în însuși sanctuarul națiunii române și că această intrare coincide cu luarea pe umeri a unor înalte obligațiuni naționale și morale, care trebuiesc împlinite cu toată puterea sufletului și trupului nostru, trecând peste orice jertfă. Numai așa vor prinde întru chipare românească vremurile noi, sub semnul cărora trăim astăzi.

Prof. Corneliu I. Sârbu

ȘTIRILE SĂPTĂMÂNII

— Tratatul duse de guvernul român la Craiova cu Bulgaria și la Turnu-Severin cu Ungaria, sânt urmărite cu deosebit interes, atât în țară, cât și în străinătate.

Convorbirile cu bulgarii au dat rezultat favorabil și, în principiu, sânt terminate. Desbaterile cu ungerii, mergând mai încet, se continuă în speranța că și aici se va ajunge poate la o soluție satisfăcătoare pentru ambele părți.

INFORMAȚIUNI

Știre personală. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae a plecat Marți, 20 August a. c. la București pentru chestiuni importante bisericesti și naționale, iar Sâmbătă 24 August a. c. s'a înapoiat la reședință.

Maresalul Curtii Regale face cunoscut: În dimineața zilei de 21 August a. c. *Majestatea sa Regele* a primit în audiență pe I. P. S. Nicolae Bălan, Consilier Regal, Arhiepiscop de Alba-Iulia și Sibiu, Mitropolit al Ardealului.

Ministerul cultelor și artelor a hotărât, ca începând din luna aceasta a lui August să se pună pe culoarele ministerului icoane și tablouri de artă românească, și să se atarne candele ce vor arde neconținut. — Așa înțelege actualul titular al departamentului cultelor și artelor să fie ocrotitorul artei naționale și a religiei creștine.

† Dr. Teodor Botiș, Iconom Stavrofor, fost Rector al Academiei teologice din Arad, fost senator, și unul dintre fruntașii vieții noastre bisericesti și naționale, și-a dat sufletul în mâinile Domnului în zorii zilei de 14 August 1940, în al 67-lea an al vieții, împărțit fiind cu sfânta taină a Cuminecăturii. Inmormântarea i s'a făcut în 16 August 1940, dela biserica catedrală ort. română, în cavoul familiei din cimitirul Eternitatea din Arad. Fostul profesor și rector, publicist și conferențiar, s'a bucurat de simpatii și stimă generală în mijlocul credincioșilor din episcopie. Odihnească cu dreptii!

Institut Român va lua ființă în Berlin, cu rolul important pentru o cunoaștere reciprocă a celor două țări, Germania și România, și în același timp pentru a crea o comunitate spirituală folositoare colaborării pe orice teren. Conducătorul Institutului Român din Germania este dl prof. Sextil Pușcariu, iar director dl Grigore Manolescu. Dl S. Pușcariu este și membru al Academiei prusiane de științe din Berlin și al altor asociații științifice din Germania.

Pedepse și domiciliu obligator. Orce acțiune politică, — după comunicatul ministerului de interne, — în afară de actuala organizare în cadrul *Partidului Națiunii*, va fi aspru pedepsită: cu amendă, închisoare și interdicție corecțională, potrivit decretului-lege din 22 Iunie 1940. Celor vinovați li se va fixa și domiciliu obligator.

Manifestare culturală. Primum: Tineretul universitar din fruntașia comună Codlea, prot. Branului, vrea să depună muncă energetică în slujba apărării legii strămoșești și a caracterului său etnic. În vara aceasta a izbutit să înființeze un cor bisericesc, care prin o bună pregătire face deosebită cinste acestei comune, și, în zile de Dumineci, prin prestațiile sale, impresionează profund sufletele cercetătorilor sfinței biserici. Acelaș cor, la praznicul Adormirii Maicii Domnului din acest an, a prezentat în fața numerosului auditor, un program ales de coruri religioase, reprezentând și „Poemul Unirii”, lucrarea părintelui Gh. Preșmereanu din Codlea, care înfățișează în mod expresiv trecutul sbuciumat al poporului până la proclamarea unității naționale după marele război trecut. Pilda tineretului codlean așteptăm să fie urmată în cât mai multe parohii.

Cerc religios. În parohia Cărpiniș (Mercurea) s'a ținut cercul religios „Gârbova” ședința Duminecă 18 Aug. 1940. Utrania, urmată de sf. Liturghie, s'a slujit de soborul preoților din cerc. A predicat Părintele Ion Popa din Boz care a explicat evanghelia zilei. La sfârșitul liturghiei s'au cetit rugăciuni pentru iertarea păcatelor și tot în sobor, s'a făcut sfeștania. După acestea Părintele N. Opreș din Gârbova a rostit conferința cu titlul: Noua organizație a statului român și viața creștină.

Predica și conferința au fost ascultate, de un însemnat număr de credincioși. Slujbele religioase și cuvântările rostite au contribuit în mare măsură la zidirea duhovnicească a parohienilor din Cărpiniș. Credincioșii, stropiți cu aghiasmă și unși cu unt de lemn, s'au dus mângăiați la casele lor. — Pr. A. S.

Disolvare. În Iugoslavia ministrul de interne a închis marea lojă masonică din districtul 18, filialele sale rămân dizolvate, ear bunurile lojii sechestrare. — Franța e pe cale să procedeze la fel împotriva francmasoneriei.

Altar de sticlă. La școala de sticlărie din Zelezný Brod, centrul industriei de sticlărie cehă, este expus un frumos altar, „Mormântul Domnului”, opera unor elevi dela școala de sticlărie din acel oraș. Altarul, în întregime de sticlă, va fi instalat într-una din bisericile din Praha.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, 25 August, va predica Diacon N. Grebenea.

Primăria Sibiului cedează Arhiepiscopiei noastre un teren din așa numita „Piața verzelor”, unde urmează să se clădească *Institutul de mairce*, menit să pregătească viitoarele surori de caritate pe seama spitalelor. Terenul acesta, care servește de piață a cerealelor, se află în nemijlocita apropiere a spitalului civil; ear târgurile săptămânale, ce se ținneau aici, stinghereau nu puțin, prin șgomotul și praful lor, liniștea bolnavilor din încăperile și parcul spitalului. Municipiul și-a împlinit o datorie mutând târgurile în altă parte a orașului. Prin noua clădire, proiectată pe acest teren, Sibiu va câștiga negreșit atât din punct de vedere urbanistic, cât și igienic.

Inaugurarea festivă a târgului de mostre VIII Sibiu, organizat de camera de industrie și comerț, s'a desfășurat Duminecă dimineața la ora 11, de față fiind: I. P. S. mitropolit Nicolae al Ardealului, P. S. episcop Nicolae al Clujului, dnii subsecretari de stat V. Stoica și Strat, șefii autorităților locale și alți fruntași sibieni. Un sobor de preoți în frunte cu păr. protopop și consilier mitropolitan Emilian Cioran, a săvârșit serviciul religios. După cuvântările ocazionale, rostite de dnii Nic. Martin, V. Bozdoc și Strat, s'au vizitat standurile. Târgul-expoziție, care durează până la 8 Septembrie 1940, e bine cercetat. Reducere pe c. f. r. 50%.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Limba română în izvoarele istorice medievale, de G. Popa-Lisseanu, membru cor. al Acad. Române. Edit. Academiei. București, 1940. Pg. 65. Lei 40. — În acest memoriu, prezentat Academiei Române, se atrage atenția tinerilor istorici și filologi asupra unor studii menite să lămurască trecutul nostru ca neam și limbă.

Rugăciunea, scară către Cer, de P. Badet, traducere de Pr. Anton I. Popescu și prof. N. Creangă. Bârlad. Atel. N. Chiriac, 1940. Pg. 323. Lei 85. — Dacă ni se dau cunoștințe despre cutare sfânt al bisericii romano-catolice, cu atât mai vărtos, ortodocși fiind, dorim ca preoțimea ortodoxă să se ocupe în deosebi de lucrări ce stau mai aproape de biserica lor.

Citiți, sprijiniți și respăndiți ziarul

Telegraful Român

Nr. 9438/1940

Comunicat

În ziua de 22 August a. c. s'au împlinit 50 de ani dela stângerea din viață a lui Vasile Alecsandri, nemuritorul bard național și „Rege al poeziei” după expresia lui Mihail Eminescu.

În toată țara s'a rânduit a se oficia parastase, pentru pomenirea lui la sfințele noastre altare, în Dumineca din 25 Aug. a. c. Cucernica Preoțime e invitată a elogia meritele patriotice și literare ale nemuritorului poet din epoca renașterii naționale.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 8908/940 Ep.

★ Pământ de arândat

Consiliul arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu dă în arândă pe termen de trei ani pământul în suprafață de 30 jugăre ce are Școala ortodoxă de cântăreși din Sibiu în hotarul comunei Alămor la locul numit „Mesteaca”, și anume: circa 20 iugăre arător și circa 10 iugăre fânaș.

Ceice doresc să ia în arândă acest pământ vor înainta până Miercuri în 11 Septembrie 1940 oferte în scris la Consiliul arhiepiscopesc din Sibiu, unde se pot vedea zilnic condițiunile de arândare.

Ofertele, cari se vor ține, vor fi însoțite de o garanție de Lei 2000 — două mii — în numerar.

Consiliul arhiepiscopesc își rezervă dreptul de a alege liber dintre ofertanți. Sibiu, 10 August 1940.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 8185/940

★ Publicațiune

Se publică concurs pentru aprovizionarea instituțiilor culturale ale Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu: Școala normală de băeși „A. Șaguna”, Școala normală de fete „A. Șaguna”, Academia teologică și Școala de cântăreși — toate din Sibiu, cu următoarele alimente pentru anul școlar 1940/41.

a) 16 vagoane grâu de 78 Kg. greutate hectolitică cu cel mult 3% corpuri străne, predabil în vagon în gara Sibiu. Se primesc oferte și pentru cantitate mai mică decât 16 vagoane.

Ofertanții vor depune odată cu oferta garanție de 5% din valoarea cantității de grâu oferită.

Termenul de furnizare a grâului este 15 Septembrie 1940.

b) Mezeluri și circa 1600 Kgr. grăsimi de porc netopită.

c) Coloniale.

Toate taxele de timbru și impozit cuvenite pentru facturi privesc pe furnizori cu excepția contribuției naționale de 2%, de care instituțiile sunt scutite.

Ofertele se vor înainta până la 26 August 1940, la Consiliul arhiepiscopesc ort. rom. în Sibiu, unde se pot lua informațiuni. Sibiu, la 27 Iulie 1940.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 06—940

(55) 1—1

Publicare de licitație

Parohia ort. rom. din com. Uilac Jud. Odoarei dă în întreprindere prin licitație publică partea I-a din lucrările de construcție ale casei parohiale din Uilac.

Licitația se va ține Duminecă 8 Sept. 1940, ora 4 după masă, la oficiul parohial din Uilac, în prezența consiliului parohial.

Planul și devizul se pot vedea la oficiul parohial. Licitația se va face pe bază de oferte închise însoțite cu o garanție de 5% din valoarea devizului, în numerar sau efecte de stat.

La licitație vor fi admiși și antreprenori nediplomați.

Concurenții nu pot pretinde spese de participare la licitație.

Consiliul parohial își rezervă dreptul de a da lucrarea acelui concurent în care va avea mai multă încredere.

Uilac, la 19 Aug. 1940.

Oficiul parohial în înțelegere cu consiliul parohial.

Pr. Octavian Cheliaranc

Nr. 9045/940 Ep.

Publicație pentru pictură

Se publică concurs pentru pictura icoanelor la fâmpla bisericii ortodoxe din Blaj.

Reflecții vor înainta oferte până la **11 Septembrie 1940** la Consiliul arhiepiscopesc ortodox român în Sibiu, unde se poate vedea planul fâmplei și se dau informații.

Sibiu, la 10 August 1940.

Consiliul Arhiepiscopesc

Judecătoria Rurală Săliște Secția Cărilor Funduare
Nr. 75/1949 cf. (55) 1-1**Extract din publicațiunea de licitație**

În cauza de ieșire din indiviziune făcută de coproprietarul Alexandru Popa profesor contra coproprietarilor Popa Alexandru, Maria Mijea n. Popa și Sora Protina n. Popa:

Judecătoria ordonă licitația execuțională în ce privește imobilele situate în comuna Cacova, Sibiu, circumscripția rurală Săliște cuprinse și anume: asupra imobilelor întregi cuprinse în cartea funduare Nr. 1205 Com. Cacova p. I. sub A+1 Nr. top. 239/4 cu prețul de strigare de 2000 Lei, sub A+2 Nr. top. 1046 cu prețul de strigare de 2000 Lei, sub A+3 Nr. top. 1047 cu prețul de strigare 4000 Lei, s. b. A+4 Nr. top. 1076/2 cu prețul de strigare de 400 Lei, sub A+5 Nr. top. 1354 cu prețul de strigare de 1500 Lei, sub A+6 Nr. top. 1561 cu prețul de strigare de 3500 Lei, sub A+7 Nr. top. 1784 cu prețul de strigare de 3500 Lei, sub A+8 Nr. top. 1808 cu prețul de strigare de 2500 Lei, sub A+9 Nr. top. 1816/2 cu prețul de strigare de 2000 Lei, sub A+10 Nr. top. 1861 cu prețul de strigare de 2200 Lei, sub A+11 Nr. top. 1875/4 cu prețul de strigare de 4000 Lei, sub A+12 Nr. top. 2078/1 cu prețul de strigare de 4500 Lei, sub A+13 Nr. top. 2585 cu prețul de strigare de 6000 Lei, sub A+14 Nr. top. 3314 cu prețul de strigare de 800 Lei și în cartea funduare Nr. 484 Comuna Sibiu P. I. sub A+1 Nr. top. 3056 cu prețul de strigare de 4000 Lei, sub A+2 Nr. top. 3173 cu prețul de strigare de 1000 Lei și în cartea funduare Nr. 552 Com. Sibiu P. I. sub A+1 Nr. top. 3531/2 cu prețul de strigare de 1500 Lei, pentru ieșire din indiviziune.

Licitarea se va ține în ziua de 2 Octombrie 1940, ora 2 p. m., în localul oficial al Primăriei Comunei Cacova.

Imobilele ce vor fi licitate nu pot fi vândute pe un preț mai mic de prețul de strigare.

Cei care doresc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc 10% din prețul de strigare drept garanție, sau să predea aceleși delegat chitanța constatănd depunerea judecătorește prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150, 170 legea LX: 881 § 21 legea XL: 1908).

Dacă nimeni nu oferă mai mult, cel care a oferit pentru imobil un preț mai mic decât cel de strigare este dator să întreprindă imediat garanția fixată conform procentului prețului de strigare, în aceeași parte procentuală a prețului de strigare oferit.

Săliște, la 29 Iulie 1940.

Pentru conformitate: Judecător: ss. Borcia ss. A. Pavelescu

Nr. 1344/940

(34) 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Bicalău, protopopiatul Sfântul Gheorghe, parohie nouă, recunoscută prin decizia Nr. 17.282/940 a On. Minister al cultelor, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială cu grădină de 1/2 jugăr.
3. Sesiune parohială de 14 jugăre, arător.
4. Simbrie dela circa 15 familii câte 25 l. porumb, iar dela circa 15 familii câte 12 1/2 litri.
5. Lemne de foc 2-4 stâjnini.
6. Stola obișnuită în parohie.

Cererile de concurs, însoțite de documentele necesare și de încuviințarea P. Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, de-a putea ocupa la această parohie, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Sf. Gheorghe, în termenul indicat.

Candidații se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, într-o zi de Duminecă, în parohie pentru a servi, predica și cânta în biserică și pentru a fi cunoscuți de credincioși.

Fiind credincioșii maghiarizați, vor fi preferați candidații, cari cunosc limba maghiară.

Oficiul protopopesc ortodox român Sf. Gheorghe, în înțelegere cu consiliul parohial din Bicalău.

Sf. Gheorghe, 30 April 1940.

Aurel Nistor
protopop.

Institutul de credit fonciar din Sibiu

Convocare

Domnii acționari sunt convocați în Adunare generală extraordinară

pe ziua de 7 Septembrie a. c. orele 16 la sediul Institutului (Piața Regele Ferdinand Nr. 5) spre a delibera asupra următoarei Ordine de zi:

1. Modificarea statutelor Institutului. În virtutea art. 213 alin. ultim din Codul de Comerț (vezi Decretul-lege publ. în M. O. Nr. 233 din 7 Oct. 1939), se publică textul integral al propunerilor:

Propunerile de modificare:

Art. 1. Se adaugă:

Prin hotărârea adunării generale ordinare din 6 Aprilie 1940, care prin deciziunea Consiliului Superior Bancar Nr. 1224 din 22 Mai 1940 a primit autorizația definitivă, s'a absorbit Banca de Industrie și Comerț s. a. din Sibiu prin fuziune.

Art. 5. Capitalul social este de Lei 47.680.000 deplin vărsați. Este împărțit în 149.000 acțiuni nominative de câte 320 Lei nominal.

Acțiunile se pot compune în bucăți de 2, 5, 10, 25, 40, 50 și mai multe acțiuni, cari iarăși se pot descompune. Restul neschimbat.

Art. 12. Consiliul de administrație se compune din cel puțin 5 și cel mult 12 membri aleși de către adunarea generală ordinară pe durata de 4 ani. Restul neschimbat.

Art. 14. Membrii Consiliului de Administrație vor depune la intrarea în funcțiune o garanție fixată prin lege. Această garanție va fi depusă la bancă în depozit și nu se va putea... Restul neschimbat.

Art. 15. La fiecare doi ani și înainte de adunarea generală ordinară jumătate din totalul membrilor Consiliului de administrație se va trage la sorți... Restul neschimbat.

Art. 22. Membrii Consiliului de Cenzori trebuie să fie acționari ai societății posedând acțiuni în valoarea fixată prin lege. Restul neschimbat.

Art. 26. Aliniatele 1 și 2 rămân neschimbate.

Art. 3. Adunarea generală ordinară discută, aprobă sau modifică bilanțul după ce va fi ascultat darea de seamă a Consiliului de administrație și raportul cenzorilor, alege pe membrii Consiliului de administrație, pe cenzori și pe supleanți și exercită toate drepturile ce-i sunt atribuite prin codul de comerț și legea bancară.

Alin. 4. rămâne neschimbat.

Art. 5. Adunarea generală extraordinară hotărăște în toate chestiunile ce-i sunt atribuite prin codul de comerț.

Restul se omite.

Art. 28. La adunarea generală pot lua parte toți acționarii, cari sunt înregistrați în registrul de acțiuni al societății și cari vor fi ceruți dela bancă legitimațiile cel mai târziu cu 3 zile înainte de adunarea generală.

Art. 29. Alin. 4. Publicația convocării în adunarea generală ordinară și extraordinară se va face în conformitate cu dispozițiunile legii.

Art. 30. Alin. 1 neschimbat.

Alin. 2. Președintele adunării numește un secretar și doi verificatori și scrutatori dintre acționarii principali.

Alin. 3. Adunarea generală ordinară este legal constituită, când acționarii și mandatarii prezenți, regulați înscrși, reprezintă capitalul social cerut de lege; deciziunile se iau cu majoritate absolută de voturi.

Alin. 4. Adunarea generală extraordinară este numai atunci legal constituită, dacă acționarii și mandatarii prezenți, regulați înscrși, reprezintă capitalul social cerut de lege. Pentru hotărâri se cer voturile ce reprezintă cel puțin jumătate din capitalul social.

Alin. 5. Adunării generale extraordinare este rezervată hotărârea asupra chestiunilor înscrși în Art. 211 din Codul Commercial respectându-se dispozițiunile art. 212, alin. 3. Restul se omite.

Art. 32. Dacă în ziua fixată nu se întrunește numărul de acționari necesar pentru a lua deciziuni valabile conform Art. 30, se va ține în altă, însă nu în același zi, fixată o nouă Adunare generală în același local, la aceeași oră și cu aceeași ordine de zi; în acest caz adunarea generală va putea hotărâri valabil cu majoritatea absolută a voturilor, oricare ar fi numărul acționarilor și mandatarilor prezenți. Restul se omite.

Art. 35. Publicațiile societății se fac valabile în conformitate cu legea bancară și regulamentul ei de aplicare.

2. Alegerea Consiliului de administrație.

3. Alegerea Consiliului de cenzori.

Dacă la 7 Septembrie a. c. nu se va întruni quorumul necesar, se convoacă prin aceasta a doua adunare generală extraordinară pe ziua de 13 Sept. a. c. orele 16, în același local cu aceeași ordine de zi.

Consiliul de administrație

Nr. 603-1940 protop.

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a Vlăhița, protopopiatul Odorhei, se publică concurs, cu termen de 30 zile, dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.
2. Până la terminarea zidirii casei parohiale — acum în construcție, — celui ales i se va da locuință în natură.

Se menționează că în parohia Vlăhița se găsesc Uzine de fier, în dezvoltare.

Cererile de concurs, însoțite de încuviințarea de candidare dela P. V. Cons. Arhiepiscopesc și de actele prevăzute în Regulamentul pentru parohii, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Odorhei, în termenul fixat.

Candidații se vor prezenta, cu prealabila încuviințare a oficiului protopopesc, într-o zi de Duminecă sau sâmbătoare, în parohie, pentru a sluji, predica și cânta în capela și pentru a fi cunoscuți de credincioși.

Oficiul protopopesc ortodox român Odorhei, în înțelegere cu consiliul parohial. Odorhei, la 2 August 1940.

Sebastian Rusan
adm. protopopesc

Nr. 201/940 prof.

(46) 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Roșia, protopopiatul Sibiu, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat.
2. Casă parohială și grădină.
3. 32 jug. sesiune parohială, din cari 9 jug. arători, 23 jug. fânaș.
4. 6 st. lemne de foc făcute și transportate de credincioși.
5. Stola obținută.

Cererile de concurs, însoțite de încuviințarea de candidare dela P. V. Consiliu Arhiepiscopesc și de actele prevăzute în Regulamentul pentru parohii, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Sibiu, în termenul fixat.

Candidații se vor prezenta cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, într-o zi de Duminecă sau sâmbătoare în parohie, pentru a sluji, predica și pentru a fi cunoscuți de credincioși.

Oficiul protopopesc or. român Sibiu, în înțelegere cu consiliul parohial. Sibiu, la 3 Iulie 1940.

Emilian Cioran
protopop.

Nr. 303/940

(47) 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Crăciunești protopopiatul Băița, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Întregirea dela stat.
2. Sesiune parohială: 6 jug. 972 st. p. arători, 1 jug. 560 st. p. grădini, 875 st. p. livezi, 1 jug. pădure, și folosirea cimitirului.
3. Stola obținută în parohie.

Parohia Crăciunești, în care se află exploatarea minere, se află în nemijlocită apropiere de sediul oficiului protopopesc, are comunicație spre Deva și Băița de două ori la zi cu autobuzul.

Cererile de concurs, însoțite de încuviințarea de candidare dela P. Ven. Consiliu Arh. și de actele prevăzute în regulamentul pentru parohii, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român din Băița, în termenul fixat.

Candidații se vor prezenta, cu încuviințarea oficiului protopopesc, într-o zi de Duminecă sau sâmbătoare, în parohie, pentru a sluji, predica și cânta în biserică și pentru a fi cunoscuți de credincioși.

Oficiul protopopesc ortodox român Băița, în înțelegere cu consiliul parohial. Băița, la 5 Iulie 1940.

Dumitru Săcărea
protopop.

Nr. 517-1940

(33) 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa I-a Viștea de sus, protopopiatul Avrig, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Stola uzitată în parohie.
3. Sesiunea preoțească de 5 jugăre fânaș cu pomi.

Cererile de concurs, însoțite de certificatele de studii și încuviințarea de candidare dela autoritatea superioară bisericească, se vor înainta oficiului protopopesc Avrig în Făgăraș în termenul desohis.

Concurenții se vor prezenta, cu prealabila încuviințare a oficiului protopopesc, în parohie pentru a face cunoștință cu poporul.

Avrig-Făgăraș, la 25 April 1940.

Pavel Borzea
adm. protopopesc

Nr. 563/940

(35) 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Arpașul de jos, din protopopiatul Avrig, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Stola uzitată în parohie.
3. Sesiunea preoțească de 5 jug. 1200 st. p. și folosința terenului destinat pentru casă parohială.

Cererile de concurs cu documentele cerute de lege în vigoare, însoțite de încuviințarea de candidare a autorității superioare bisericești, se vor înainta oficiului protopopesc Avrig în Făgăraș în termenul fixat.

Concurenții cu cererile înaintate, după prealabila înștiințare a acestui oficiu, se vor prezenta în parohie spre a se face cunoștuți poporului.

Făgăraș, la 20 Mai 1940.

Prot. Pavel Borzea
adm. protopopesc

Nr. 327/940

(45) 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a Ribicioara de jos cu filia Uibărești, din protopopiatul Zărand, se publică concurs cu termen de 30 zile, dela întâia publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat.
2. Stola uzitată în parohie.

Cererile de concurs, cu documentele cerute de lege în vigoare, însoțite de încuviințarea de candidare a autorității superioare bisericești, se vor înainta Oficiului protopopesc — Zărand — în Brad, și în termenul fixat.

Concurenții, cu cererile înaintate după prealabila înștiințare a acestui oficiu, se vor prezenta în parohie, spre a se face cunoștuți poporului.

Brad, la 5 Iulie 1940.

Ioan Indreiu
protopop

Nr. 215/940

(44) 3-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Blăjeni Grosuri, protopopiatul Zărand, se publică concurs cu termen de 30 zile, dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat.
2. Stola uzitată în parohie.

Cererile de concurs, însoțite de Certificatele de studii și încuviințarea de candidare dela autoritatea superioară bisericească, se vor înainta Oficiului protopopesc — Zărand — în Brad, în termenul descris.

Concurenții, se vor prezenta cu prealabila încuviințare a Oficiului protopopesc, în parohie, pentru a face cunoștință cu poporul.

Brad, la 5 Iulie 1940.

Ioan Indreiu
protopop